

**อาการทางคลินิกและความร่วมมือในการรับประทานยาของเด็กออทิสติกและเด็กสมาธิสั้น
และความสอดคล้องกลมกลืนในชีวิตของผู้ปกครองหลังได้รับโปรแกรมสุขภาพจิตศึกษาอิงการบำบัดแบบ
ซาเทียร์โมเดล**

ผู้ศึกษา   สุนทรี ศรีโกไสย* ภัทราวดี ดอนนอก* จุฬารัตน์ สมใจ* พิงพิศ ศรีสืบ*
ศิริวรรณ ทวีวัฒน์ปรีชา** รัตนา สายพานิชย์***

สถานที่ทำงาน   *สถาบันพัฒนาการเด็กราชนครินทร์
                          **สมาคมพัฒนาศักยภาพมนุษย์และจิตบำบัดแนวซาเทียร์
                          ***ภาควิชาจิตเวชศาสตร์ คณะแพทยศาสตร์ โรงพยาบาลรามธิบดี มหาวิทยาลัยมหิดล

วัตถุประสงค์ เพื่อเปรียบเทียบอาการทางคลินิกและความร่วมมือในการรับประทานยาของเด็กออทิสติกและเด็กสมาธิสั้น และระดับความสอดคล้องกลมกลืนในชีวิตและระดับความเครียดของผู้ปกครอง ระหว่างกลุ่มที่ได้รับโปรแกรมสุขภาพจิตศึกษาอิงการบำบัดแบบซาเทียร์โมเดล และกลุ่มที่ได้รับโปรแกรมให้ความรู้ตามมาตรฐาน

วัสดุและวิธีการ เป็นการวิจัยที่มีการสุ่มและมีกลุ่มควบคุม กลุ่มตัวอย่างเป็นผู้ปกครองของเด็กออทิสติกและผู้ปกครองของเด็กสมาธิสั้น แบ่งเป็นกลุ่มทดลองจำนวน 60 คน ได้รับโปรแกรมสุขภาพจิตศึกษาอิงการบำบัดแบบซาเทียร์โมเดล กลุ่มควบคุมจำนวน 57 คน ได้รับโปรแกรมให้ความรู้ตามมาตรฐาน วัดผลด้วยแบบประเมิน Vineland Adaptive Behavior Scale (VABS), Swanson, Nolan, and Pelham IV Scale (SNAP-IV) แบบสอบถามความร่วมมือในการรับประทานยา แบบวัดความสอดคล้องกลมกลืนในชีวิตและดัชนีชี้วัดความเครียดของผู้ปกครอง ประเมินผลที่ week₄, week₈, week₁₆ และ week₂₈

ผล ผู้ปกครองทั้งหมด 117 คน อายุเฉลี่ย 39 ปี หลังสิ้นสุดการทดลอง อาการทางคลินิกของเด็กออทิสติกที่ผู้ปกครองอยู่ในกลุ่มทดลองดีขึ้นมากกว่าเด็กออทิสติกที่ผู้ปกครองอยู่ในกลุ่มควบคุม ที่ week₂₈ ส่วนอาการทางคลินิกของเด็กสมาธิสั้นที่ผู้ปกครองอยู่ในกลุ่มทดลองดีขึ้นมากกว่าเด็กสมาธิสั้นที่ผู้ปกครองอยู่ในกลุ่มควบคุม ที่ week₁₆ และ week₂₈ ร้อยละของความร่วมมือในการรับประทานยาของเด็กที่ผู้ปกครองอยู่ในกลุ่มทดลองสูงกว่าเด็กที่ผู้ปกครองอยู่ในกลุ่มควบคุม ที่ week₄ และ week₂₈ ผู้ปกครองในกลุ่มทดลองมีระดับความเครียดต่ำกว่ากลุ่มควบคุม ที่ week₂₈ และมีระดับความสอดคล้องกลมกลืนในชีวิตดีกว่ากลุ่มควบคุม ที่ week₈ และ week₁₆

สรุป โปรแกรมสุขภาพจิตศึกษาอิงการบำบัดแบบซาเทียร์โมเดลช่วยให้ผู้ปกครองของเด็กออทิสติกและผู้ปกครองของเด็กสมาธิสั้นมีระดับความสอดคล้องกลมกลืนในชีวิตเพิ่มขึ้นและมีระดับความเครียดลดลง และให้ผลต่อการมีอาการทางคลินิกดีขึ้นของเด็ก และเด็กให้ความร่วมมือในการรับประทานยา จึงควรนำโปรแกรมสุขภาพจิตศึกษาอิงการบำบัดแบบซาเทียร์โมเดลสำหรับผู้ปกครองไปใช้ในงานประจำของโรงพยาบาลด้านจิตเวชเด็กและวัยรุ่น

คำสำคัญ: ความเครียด ความสอดคล้องกลมกลืนในชีวิต ซาเทียร์โมเดล ผู้ปกครอง สุขภาพจิตศึกษา